

Szkolny Magiel

czasopismo szkolne
Szkoły Podstawowej Nr 17

E - GAZETKA

wydanie 03(2020/2021)

Witajcie Drodzy Uczniowie!

Oj, dawno się wszyscy nie widzieliśmy. Pewnie myśleliście, że już w tym roku nie spotkacie się ze Szkolnym Maglem? Nic bardziej mylnego! Nasze piśmiśko zawsze, nawet w najtrudniejszych warunkach ukazywało się i będzie się ukazywało. Dziś do Waszych rąk oddajemy **e-Skolny Magiel**. To pierwszy taki numer, ale zapewne nie ostatni.

Cóż, czas ucieka w tym roku bardzo szybko, już za chwilę koniec semestru. Ale... co najważniejsze przed nami święta i ferie. Powoli szykujemy się do ubierania choinki, pakowania prezentów i wypatrywania pierwszej gwiazdki. Może spadnie śnieg! Wszyscy na to liczymy. Dni coraz krótsze, coraz chłodniej. Ale jest sposób na zimowe popołudnia i wieczory. Wygodnie usiądźcie i zaczytajcie się w Szkolnym Maglu.

A co u nas ciekawego? Oj, jest, co czytać. Dowiedziecie się wielu ciekawych rzeczy o tym, jak obchodzone są święta w różnych krajach. Polecamy również świąteczne opowiadanie oraz kilka praktycznych rad, jak wykonać kalendarz adwentowy. Tak, tak jest krzyżówka. Jak zwykle prześląście rozwiązanie na nasz adres: szkolnymagiel17@onet.pl, pierwsze osoby otrzymają atrakcyjne nagrody. Miłośników historii zachęcamy do przeczytania artykułu o patronach poznańskich ulic. Polecamy także cykl wywiadów, który powstał w ramach projektu „Poznaję – nie wykluczam – reaguję”. Może wielu z Was nie wie, że do naszej szkoły chodzą uczniowie z różnych krajów. Będziecie mieli okazję przeczytać przeprowadzone z nimi wywiady.

Więcej już Wam nie zdradzamy. Usiądźcie wygodnie i zaczytajcie się w Szkolnym Maglu!

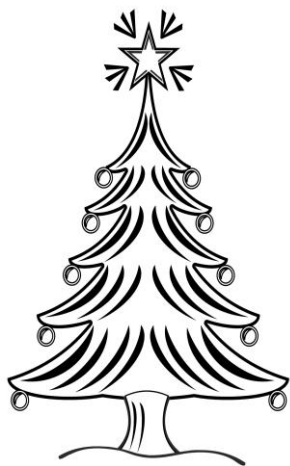
Życzymy Wam zdrowych, spokojnych i radosnych świąt.

Koło Redakcyjne

Numer przygotowali: Joanna Szczyt, Alicja Kapuścińska, Zofia Podobińska, Karolina Klimorowska, Magdalena Bogucka, Zofia Szymańska, Daria Dobkowiak, Weronika Kuzdra, Nadia Krociak, Zofia Łukaszewska, Marta Rzepecka,

pod opieką: Izabelli Sporakowskiej-Mazur, Małgorzaty Wolskiej, Moniki Krzyczyńskiej i Agaty Szewczyk.

Świąteczny czas w różnych krajach

swoje pończochy za drzwi, by nazajutrz rano odnaleźć je wypełnione prezentami.

W **Niemczech** Boże Narodzenie obejmuje trzy dni: 24 grudnia -Wigilię, pierwszy dzień świąt Bożego Narodzenia (narodziny Jezusa Chrystusa) i drugi dzień świąt. W Wigilię w chrześcijańskich rodzinach przed lub po uczestnictwie we Mszy Świętej zapala się świece na choince i wtedy rozpoczyna się celebrowanie tego wyjątkowego czasu.

W **Grecji** święta trwają od 6 grudnia do 6 stycznia. Dzieci zachowujące tradycje chodzą po nocnym mieście i śpiewają kolędy, czasami nawet z akompaniamentem bębenka albo trójkąta.

We **Francji** Boże Narodzenie to święta rodzinne. Francuzi wręczają sobie ręcznie robione kartki oraz kupują prezenty. W tym kraju, w przeciwieństwie do Polski, nie ma Wigilii. Francuzi biorą udział we mszy, a 25 grudnia siadają do wspólnego obiadu. W ten dzień je się indyka nadziewanego kasztanami i pije się duże ilości szampana. Dzieci natomiast wierzą tu, że to mały Jezus przynosi im prezenty, które w wigilijną noc wkłada do bucików ustawionych przy kominku.

Joanna Szczyt, 6 a

Święta w Wielkiej Brytanii

W Polsce najważniejszym dniem świąt jest 24 grudnia. W Wielkiej Brytanii czegoś takiego nie ma. Dla Brytyjczyków to normalny czas, chociaż w trakcie jego trwania powiesza się skarpety na kominkach, a świętowanie rozpoczyna się 25 grudnia uroczystym

obiadem w gronie rodziny czy przyjaciół. Takie świąteczne posiłki często organizowane są w restauracjach.

26 grudnia to w Wielkiej Brytanii tak zwany **Boxing Day**. Nazwa pochodzi od pudełek z upominkami, którymi tradycyjnie obdarowywano handlarzy, służących oraz przyjaciół. W tym dniu, podobnie jak w Polsce, odwiedza się rodzinę i znajomych.

My zazwyczaj ubieramy choinkę w bombki, łańcuszki i światełka, a na Wyspach przystraja się ją w Mikołaje, renifery, prezenty, wielkie skarpety. Ozdoby te widać wszędzie! Dekorowane są nimi domy, ogrody. Wszędzie błyszczą lampki!

Polski wigilijny posiłek składa się często z dwunastu potraw. Natomiast tradycyjny posiłek świąteczny Brytyjczyków to nadziewany, pieczony indyk. Podobno, przygotowanie tej potrawy trwa nawet 5 godzin!

Brytyjczycy nie dzielą się opłatkiem. Popularne są za to **Christmas Crackers** – nie jest to obowiązkowy element na świątecznym stole i nie wiele ma wspólnego z opłatkiem, ale często pojawia się na celebrowanych w grudniu kolacjach. Czym on jest? Są to duże, ozdobne, papierowe cukierki (w środku nie ma nic słodkiego), które dwie osoby rozrywają, pociągając do siebie.

Rozdarcie ich sygnalizowane jest dość głośnym wybuchem, a we wnętrzu możemy znaleźć małą niespodziankę, taką jak papierowa korona na głowę, karteczka z wróżbą, kość do gry lub coś podobnego.

Na dziś to już wszystko. Do zobaczenia!

Alicja Kapuścińska i Zofia Podobińska, 5 b

Na ratunek

Święty Mikołaj przechadzał się po swojej Fabryce zabawek. Był z nim jego najlepszy przyjaciel – Sopran, czyli młody elfik o potężnej magicznej mocy.

- Bardzo dobrze – powiedział Mikołaj do elfów.

- Idź przygotuj do lotu Rudolfa i resztę zaprzęgu – zwrócił się do Soprana.

Następnie wrócił do nadzorowania pracy reszty swoich pomocników. Po kilkunastu minutach przybiegł Sopran.

- Renifery gotowe do drogi – oznajmił młody elf.

- Dobrze. Dziękuję. Zostań proszę i nadzoruj pracę – odpowiedział Mikołaj.

Wyszedł z Fabryki i skierował się do stajni. Przed nią stały jego sanie z pięknymi reniferami. Było ich 9.

- Start Rudolfie, normalne kółko – krzyknął do pierwszego renifera.

Wzniesli się w powietrze i okrążyli cały teren Mikołaja: fabrykę zabawek i różg, dom pana z czerwoną czapką i długą białą brodą, stajnie reniferów, garaże na sanie oraz rozległe tereny pokryte śniegiem. Później wylądowali. Mikołaj rozsiodłał renifery i odstawił sanie do garażu. Przeszedł się do swojego domu i zasiadł za biurkiem. Czytał życzenia świąteczne od dzieci z całego Świata. Listami od rodziców zajmowały się elfy. Mikołaj już nie miał na to czasu.

- Może herbatkę? – zapytała elfka Rose.

- Tak, poproszę – odparł Mikołaj i się napił.

Ale co to? Nagle znieruchomiał i nie mógł się ruszyć. Na to czekała Rose. Delikatnie wyjęła Mikołajowi kubek z dłoni, następnie odstawiła go na biurko i, wykorzystując swoją moc, podniosła go i przetransportowała do stajni z reniferami, gdzie miała przygotowany zaprzęg. Usiadła z przodu i ruszyła.

Oboje dolecieli do Czarnej Ziemi. Wylądowali obok małego domku nad przepaścią. Rose rozwiesiła nad wąwozem siatkę i tam zepchnęła naszego bohatera.

Mikołaj zaczął się ruszać. Próbował wspiąć się po ścianach urwiska, ale nie mógł. Był zrozpaczony i zestresowany.

Tymczasem w fabryce panował niepokój. Sopran znalazł na biurku, w gabinecie Mikołaja, kartę z okupem za świętego. Wynosił on 1.000.000 dolarów. Wszyscy starali się znaleźć rozwiązanie z trudnej sytuacji. Zdecydowali, że Sopran z Rudolfem polecą go szukać swojego pana. Natomiast, Kiara – elfka Przewodnicząca Rady Pomocników Mikołaja – będzie doglądała fabryki.

W tym samym czasie, gdy przyjaciele Mikołaja myśleli, co należy zrobić, ten był torturowany przez Rose. Rzuciła ona w niego rozgrzanymi nożami i kostkami zmrożonego pyłu lżawiącego.

Sopran i Rudolf wyruszyli na ratunek. Kierowali się z stronę Czarnej Ziemi i przepaści – to tam leżał na sieci podrapany i poparzony święty. Lecący przyjaciele nagle go wypatrzyli. Rudolf posadził delikatnie Soprana na krawędzi urwiska i udał się po Mikołaja. Położył się obok niego, a mężczyzna z czerwoną czapką na głowie i długą białą brodą z ogromnym wysiłkiem wsiadł na niego.

W tym samym czasie, Sopran – jeden z najpotężniejszych elfów – podszedł do domku i wywarzył drzwi. Zajrzał do środka i zobaczył, że w izbie było brudno, w jej kątach wisały duże pajęczyny. W pomieszczeniu znajdowały się też jakieś stare meble. Gdy Sopran rozglądał się dookoła, po poręczy schodów zjechała Rose.

- Co ty tu robisz? – prychnęła.

- Ratuję Mikołaja – odparł spokojnie.

Gdy wymawiał „a” na Rose poleciały liny i związały ją. Padła na podłogę. Sopran zakneblował jej usta. Osiodłał też renifery, które elfka porwała z fabryki, wrzucił ją tylne siedzenie i ruszył. Mikołaj i Rudolf czekali na niego nad przepaścią.

- Zabieram ją do Alkazaru – powiedział Sopran, mając na myśli więzienie.

- Dobrze – odpowiedział cichym głosem święty. – Bardzo wam dziękuję. Chciałbym już wrócić do domu – dodał Mikołaj po chwili.

Karolina Klimorowska, 6 a

Jak wykonać kalendarz adwentowy z rolek po papierze toaletowym?

Jak wicie zbliżają się święta Bożego Narodzenia. Z tej okazji chcielibyśmy zachęcić

<https://stylowi.pl/13365215>

Was do wykonania kalendarza adwentowego. Zaczynamy!

Przygotuj:

- 24 rolki po papierze,
- klej na gorąco,
- marker,
- papier do prezentów,
- gumki recepturki (24 sztuki),

- słodycze i upominki które chcesz włożyć do kalendarza,
- duży płaski kawałek twardego kartonu.

1. Wytnij karton na wzór prostej choinki. Karton musi mieć taką wielkość, aby zmieścił odpowiednią ilość rolek (24).

2. Powycinaj kółka z papieru do prezentów w tej samej wielkości. Średnica kółka musi być większa od średnicy rolki – tak, by wystającą część można było przytwierdzić gumką recepturką.

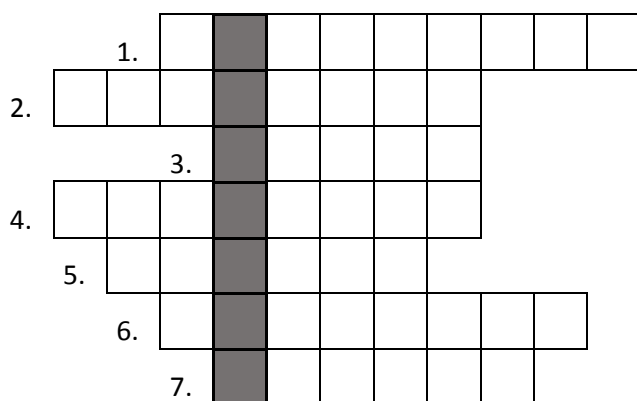
3. Przyklejaj po kolei rolki do kartonu, za pomocą gorącego kleju, wkładaj do nich po upominku i zamykaj je kółkiem papieru, który przytwierdzisz gumką recepturką. Wykonaj w ten sposób wszystkie rolki.

4. Napisz na papierze numerki od 1 do 24 (w 24. okienku możesz dać trochę większy upominek☺).

Gotowe! Mamy nadzieję, że nasz pomysł Ci się spodobał.

Magdalena Bogucka i Zofia Szymańska, 5 b

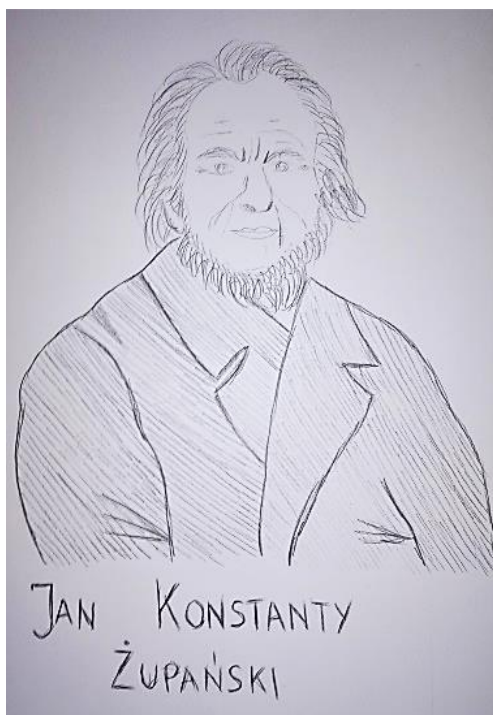
Świąteczna krzyżówka. Rozwiąż i wygraj nagrodę☺

1. Ile potraw powinno znaleźć się na wigilijnym stole?
2. Świąteczne drzewko.
3. Jaki jest święty Mikołaj
4. Jakie zwierzęta ciągną sanie?
5. Świąteczne piosenki to...
6. Ciastka, które pieczemy na święta
7. Poprzedza Boże Narodzenie.

Daria Dobkowiak i Weronika Kuzdra, 6 a

Bohaterowie najdłuższej wojny nowoczesnej Europy

Chodząc po poznańskich chodnikach, rzadko zwracamy uwagę na patronów ulic. Nie przychodzi nam nawet do głowy, żeby sprawdzić, kim byli ludzie, których nazwiskiem zostały one nazwane. Często są to bohaterowie, którzy przyczynili się do zachowania polskości i języka ojczystego na ziemiach wielkopolskich. My, uczniowie klasy 6 c w cyklu artykułów chcielibyśmy przybliżyć kilku z nich.

Jan Konstanty Żupański

Jan Konstanty Żupański był księgarzem urodzonym w czerwcu 1804 roku. Pochodził ze spolonizowanej rodziny kupców greckich o nazwisku Zupanos. W latach 1818-1826 uczęszczał do Gimnazjum św. Marii Magdaleny w Poznaniu, następnie podjął studia prawnicze na Uniwersytecie Berlińskim (1826-1830). Pracował jako aplikant przy Wyższym Sądzie. Podjął studia prawnicze w Berlinie (do 1835 r.), udzielał się też jako publicysta i tłumacz.

W 1835 roku wrócił na stałe do Poznania, aby przejąć majątek po śmierci ojca. Początkowo zajmował się tłumaczeniem z języka niemieckiego dzieł ekonomicznych, następnie – wykorzystując odziedziczony po ojcu znaczny kapitał – 11 listopada 1839 roku w domu przy Starym Rynku 8 otworzył księgarnię. Wkrótce rozwinął również działalność wydawniczą. Nie posiadał własnej drukarni, więc drukował u innych, ale zawsze troszczył się o jednolity profil tematyczny i o jak najlepszą szatę edytorską. Samodzielnie dbał o kolportaż swych wydawnictw, a pisarzom wypłacał wynagrodzenia bez umowy, cierpliwie czekając na rękopisy.

W 1842 uruchomił wypożyczalnię książek polskich i francuskich oraz dział antykwaryczny. Podróżował w sprawach służbowych do Paryża i Brukseli. Współpracował z Towarzystwem Naukowej Pomocy. Był jednym z inicjatorów powołania w 1857 roku Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk oraz Towarzystwa Czytelni Ludowych. Należał do Kasyna Polskiego w Bazarze. W 1848 roku znalazł się w szeregach polskiej Gwardii Narodowej w Poznaniu. Był członkiem Towarzystwa Przemysłowego Polskiego w Poznaniu.

Publikował dzieła polskich literatów i uczonych działających w kraju lub za granicą. Żupański, jak inni polscy księgarze, przemyślał lub tajnie drukował emigracyjne broszury polityczne oraz gazety, głównie ugrupowania demokratycznego. Nigdy nie został z tego powodu zatrzymany lub karany. Środki na cenne wydawnictwa dla kultury polskiej zdobywał, drukując chodliwe dewocjonała oraz broszurowe pozycje beletrystyczne dla masowego odbiorcy. Poza tym wydawał: dzieła naukowe, podręczniki szkolne, powieści, opowiadania,

poezje, pamiętniki, a także pięknie ilustrowane edycje poezji Lenartowicza, Mickiewicza, Pola i Malczewskiego. Od 1853 roku rozpoczął, w ścisłym porozumieniu z autorem, wydawanie wszystkich dzieł Lelewela – ogółem 40 tomów. Podjął również inicjatywę wydawania serii „Pamiętniki z XVIII wieku”.

Zmarł 30 grudnia 1883 roku. W Poznaniu istnieje Antykwariat Naukowy nazwany jego imieniem oraz ulica znajdująca się na Wildzie.

Tekst: Nadia Krociak oraz Zofia Łukaszewska; rysunek Marta Rzepecka

Przedstawienie kukielkowe – „Balladyna” Juliusza Słowackiego

Szkoła zamknięta, a my łączyliśmy się online. Raz udało nam się spotkać. Wtedy wystawiliśmy „Balladynę” – dramat Juliusza Słowackiego. Od września przygotowaliśmy przedstawienie dla uczniów naszej szkoły. Chcieliśmy zaprosić Was na sztukę, Koleżanki i Koledzy, jednak... wirus pokrzyżował nam plany. Nakręciliśmy filmik. Zrobiliśmy też kilka zdjęć, które pragniemy Wam pokazać. Chociaż tyle.

Członkowie koła teatralnego

„Poznaję – nie wykluczam – reaguję”

W bieżącym roku szkolnym były realizowane zajęcia dodatkowe „Poznaję – nie wykluczam – reaguję” mające na celu kształtowanie wśród wszystkich uczniów postaw wzajemnego szacunku i tolerancji bez względu na jakiegokolwiek różnice. Jednym z etapów realizowanego programu było realne włączenie uczniów cudzoziemskich w życie naszej szkoły, nawiązanie z nimi współpracy i zmniejszenie dystansu w relacjach uczniowskich. Szóstoklasiści ułożyli i przeprowadzili wywiady z siedmioma osobami, które zostały opublikowane poniżej. Pewnie nie wszyscy wiedzą, że wśród naszej siedemnastkowej społeczności są uczniowie z: Ukrainy - Masza i Sasza, Białorusi - Palina, Meksyku - Berlin, Wielkiej Brytanii - Melanie oraz uczennica o japońskich korzeniach - Hikari. Dodatkowo uczennica Zuzanna Marcinkowska z klasy 7a, przeprowadziła wywiad z ósmoklasistką, która wiele lat spędziła w Wielkiej Brytanii.

Uczestnicy zajęć składają **podziękowania** nie tylko samym Koleżankom i Kolegom cudzoziemskim, ale także ich Rodzicom za pomoc, życzliwość i owocną współpracę.

Uczniowie klasy 6a wraz z prowadzącą

Wywiad z Hikari

Jakie jest Twoje ulubione miejsce w Polsce, a jakie w Japonii, opowiedz krótko o nich?

W Polsce – Sopot, szczególnie plaża i molo, w Japonii – też plaże oraz dom babci.

Kim chciałabyś zostać w przyszłości?

Chcę zostać ilustratorką książek.

W ilu językach potrafisz się porozumiewać?

Mówię, czytam i piszę po polsku i po japońsku oraz trochę rozumiem język (mówiony) angielski.

Czy podoba Ci się w Polsce?

Tak, bardzo.

Jakie znasz narodowe tańce z Japonii, opowiedz proszę o jednym z nich?

Niestety nie znam tańców japońskich.

Opowiedz i przetłumacz, proszę, żart po japońsku?

Znam wiele bardzo zabawnych tradycyjnych japońskich opowiadań, ale są one zbyt długie, aby je tu przytoczyć. Wydaje się mi, że w Japonii krótkie żarty nie są tak popularne jak w Europie.

Co oznacza Twoje imię i kto Ci je nadał?

Światło - imię to wybrała mi Mama.

Czy potrafisz napisać po japońsku jakieś pozytywne przesłanie?

Oto trzy wybrane japońskie przysłowia:

- *przeciwności losu są źródłem siły;*
- *zwyczajne bóle są powodem zazdrości trędowatych;*
- *cegły i zaprawa tworzą dom, ale śmiech dzieci tworzy atmosferę domu.*

Jaka jest twoja ulubiona bajka po japońsku, a jaka po polsku?

„Omusubi korowin”, czyli „Tocząca się kulka ryżu” oraz legenda o syrenie i gryfie.

Jak długo mieszkasz w Polsce?

Urodziłam się w Poznaniu i mieszkam tu od 8 lat.

Czy masz jeszcze rodzinę mieszkającą w Japonii?

Tak. Babcię i wujka.

Czy łatwo Ci było nauczyć się języka polskiego?

Od urodzenia Tata mówi do mnie tylko po polsku, a Mama – wyłącznie po japońsku. Rodzice rozmawiają ze sobą zwykle po angielsku.

Jak długo leci się z Polski do Japonii?

Dwanaście godzin.

Jaka jest twoja ulubiona potrawa japońska?

Japoński makaron.

Czy lubisz zwierzęta, czy masz jakieś?

Tak bardzo, ale nie mam zwierząt w domu.

Jakiej słuchasz muzyki?

Najczęściej słucham japońskiego popu i muzyki klasycznej (Bacha, Chopina, Mozarta).

Czy opiszesz nam tradycyjny japoński strój ludowy?

Kimono i yukata (letnie kimono).

Czy masz w Polsce przyjaciół?

Tak, oczywiście.

Czy kultywujesz jakieś tradycje, obyczaje, których nie ma w Polsce?

Właściwie nic specjalnego.

Jak wygląda dzień w japońskiej szkole?

Chodziłam do przedszkola i szkoły tylko w Polsce, więc nie potrafię odpowiedzieć na to pytanie.

Bardzo dziękuję za zainteresowanie Japonią.

Wywiad z Berlinem

Jak jest Twoja ulubiona meksykańska potrawa i z czego się składa?

Burrito. Skład: tortilla plus różne wypełnienia: fasola, mięso, ser, chili, parówka.

Jakie ciekawe miejsca polecasz zwiedzić w Meksyku?

Polecam udać się do: Cancun, Chichen-itza, Różowej Laguny, Playa Del Carmen, Tulum, Hermosillo, Creel, Barrancas del Cobre, Zamek Chapultepec, Bahía de Kino.

Co Ci podoba się w Polsce najbardziej?

Zamki, czołgi, lasy, zwierzęta, ludzie oraz język polski.

Skąd się wzięło Twoje imię i co oznacza?

Berlin – mama nazwała mnie tak po nazwie miasta. Do końca etymologia tego słowa nie jest znana – są różne hipotezy.

Kto z Twojej rodziny z Meksyku mieszka z Tobą w Polsce?

Mama.

Czy lubisz taco?

UWIELBIAM.

Jaki jest Twój ulubiony przedmiot w polskiej szkole i dlaczego?

WF. Gramy w piłkę czy w Berka i jest dużo zabawy.

Czy kiedykolwiek byłeś w USA? Jeśli tak – to gdzie, jeśli nie – gdzie chciałbyś pojechać?

Nie. Chciałbym pojechać do Nowego Orleanu, również na Alaskę.

Od ilu lat mieszkasz w Polsce?

Od półtora roku.

Czy wolisz gdy jest ciepło czy zimno?

Ciepło.

Jakie jest Twoje ulubione zwierzę? Czy można je spotkać w Meksyku?

Trudno powiedzieć, kocham wszystkie zwierzęta – dużo z nich można spotkać w Meksyku.

Jak długo leci się z Polski do Meksyku?

Okolo dwunastu godzin.

Czy możesz przedstawić się po hiszpańsku?

Tak.

Znasz jakieś pozytywne powiedzenie po hiszpańsku i co ono oznacza?

Nie.

Bardzo dziękuję za interesującą rozmowę.

Wywiad z Paliną Zakharkevich

Jakie sporty na Białorusi są najpopularniejsze?

Najbardziej lubiany na Białorusi jest hokej. „Dynamo-Minsk” to najbardziej popularny klub KHL.

Na Białorusi, zarówno jak na całym świecie, dość sporą popularnością cieszy się piłka nożna.

W kraju został przyjęty program rozwoju masowej piłki nożnej, wszędzie są budowane boiska.

W ostatnich latach bezsprzecznym liderem Białoruskiej pliki nożnej jest drużyna „BATE” z

Barysowa. Tenis też jest popularny. Białoruscy sportowcy wchodzą do elity światowego

tenisa – je zawsze pretendują do zwycięstwa w turniejach. W Żeńskiej kategorii jest to Viktorija Azaranka. W 2012 r. była nr 1 w rankingu w WTA. Wśród mężczyzn – Maksim Mirny, wieloletni lider światowego rankingu deblistów.

Jak ci się żyje w Polsce?

Dobrze. Ten kraj ma bardzo piękną przyrodę i architekturę.

Jaka jest twoja ulubiona lekcja w szkole i dlaczego?

Moją ulubioną lekcją w szkole jest matematyka. Bardzo lubię liczyć i rozwiązywać różne zadania.

Czy grasz w

Minecrafta?

Tak. Również gram w wiele innych gier komputerowych.

Czy dobrze czujesz się w naszej szkole?

Tak. Jest tutaj sporo pięknych dzieci i nauczycieli.

Czy masz rodzinę na Białorusi?

Na Białorusi zostali moi dziadkowie. Bardzo tęsknię za nimi.

Jaki jest twój ulubiony film?

Moim ulubionym filmem jest Harry Potter. Oglądałam kilka razy wszystkie części. Według mnie, jest bardzo ciekawy.

Czy lubisz czytać książki, jeśli tak, to jakie?

Niezbyt. Bardziej lubię i preferuję oglądanie filmów.

Klawiaturę w sprzętach elektronicznych masz w języku polskim, czy białoruskim?

Klawiaturę mam w języku polskim i rosyjskim.

Czy w domu mówicie po białorusku, czy po polsku?

Po białorusku raczej nie. Mówimy zarówno po polsku jak i po rosyjsku.

Jak długo mieszkasz w Polsce?

Mieszkałam wcześniej w Poznaniu przez rok. Potem miałam wyjechać z rodziną na Białoruś. Teraz znowu jesteśmy w Polsce – od sierpnia 2020.

Z jakiego miasta na Białorusi pochodzisz?

Pochodzę z Mołodeczna. To niewielkie miasteczko, ale bardzo piękne i przytulne. Jest położone w pobliżu stolicy Białorusi.

Czy masz rodzeństwo?

Jestem w rodzinie jedynym dzieckiem.

Czy opowiesz jakieś ciekawostki o Białorusi?

Tak. Białoruś jest 1,5 razy mniejsza od Polski.

Główną religią jest tam prawosławie. Białoruś zamieszkuje około 700 000 Polaków.

W tym państwie, w miejscowości Mereczowszczyzna znajduje się Dworek, który był siedzibą rodową Tadeusza Kościuszki.

Ziemniak to najpopularniejsze warzywo białoruskich stołów. Białoruś jest jednym z największych producentów tego warzywa. W Mińsku znajduje się jego pomnik.

Bocian jest powszechnie uważany za symbol Białorusi. Jest wybijany na monetach i uwieczniony na rządowych dokumentach.

Najdłuższa ulica na Białorusi – Aleja Niepodległości w Mińsku. W całej swojej historii rosła nie tylko na długości i szerokości, ale również 14-krotnie zmieniała nazwę. Jest to jedna z najdłuższych ulic w Europie.

Czy lubisz matematykę?

Tak. To jest moja ulubiona lekcja w szkole.

Jaka jest twoja ulubiona potrawa z Białorusi?

Moja ulubiona białoruska potrawa to oczywiście draniki ze śmietaną (placki ziemniaczane).

Jakie są Twoje pasje, zainteresowania?

Lubię rysować, jeździć na rowerze i prawdopodobnie jak większość dzieci – grać w gry komputerowe.

Co smakuje Ci najbardziej jeśli chodzi o polską kuchnię?

Najbardziej mi smakują naleśniki, pierogi z serem i placki ziemniaczane.

Co oznacza Twoje imię?

Rozsądna, mądra, przyzwoita, wesola, mobilna. Ma starożytne greckie pochodzenie i jest odczytywane jako „Słoneczna”.

Czy znalazłaś nowych przyjaciół?

Tak. W większości przypadków spotkałam ich na placu zabaw.

Czy język białoruski jest podobny do rosyjskiego?

Tak, ale uważam, że jeszcze bardziej jest podobny do polskiego.

Czy podoba Ci się architektura w Polsce? Co najbardziej?

Tak. Podoba mi się architektura współczesna. Największe wrażenie wywierają na mnie królewskie zamki i kościoły z dawnych czasów.

Bardzo dziękuję za rozmowę.

Również dziękuję i pozdrawiam.

Wywiad z Maszą z Ukrainy

Co lubisz robić w wolnym czasie?

Czytać książki i bawić się pluszakami.

Czy znasz jakiś żart po ukraińsku?

Niestety, nie.

Jak się czujesz w Polsce?

Dobrze, mam dużo przyjaciół.

Jak długo mieszkasz w Polsce?

Od grudnia 2019 roku.

Czy masz jeszcze rodzinę mieszkającą na Ukrainie?

Tak, babci, dziadki, tata, wujek i kuzyn.

Czy łatwo Ci było nauczyć się języka polskiego?

Czasem trudno wymówić pewnie słowa.

Jaka jest Twoja ulubiona potrawa polska?

Krupnik, rosół z makaronem.

Jaki jest Twój ulubiony sport?

Rower, rolki, badminton, piłka nożna i koszykówka.

Czy podoba Ci się w naszej szkole?

Pomyśle;) tak!!

Jakie znasz narodowe tańce ukraińskie?

Gopak.

Twoja ulubiona potrawa z Ukrainy.

Barszcz czerwony, wareniki, naleśniki.

Jakie jest Twoje ulubione zwierzę?

Psiak.

Co lubisz robić z rodziną najbardziej?

Oglądać filmiki.

Czy są na Ukrainie jakieś przedmioty, których nie ma w Polsce?

Takie same.

Jak wyglądają sale lekcyjne w ukraińskiej szkole?

Mamy tam więcej uczniów w klasie.

Czy możesz coś powiedzieć o swoim hymnie, czy Wam się podoba, jaką historię zawiera?

Śpiewają o tym, jak Ukraińcy walczą o niepodległość.

Jak lubisz, gdy się zwracają do Ciebie inni: Marysia, Maria, Marija czy jeszcze inaczej?

Masza, Maszunia, Marysia, Maszeńka.

Wywiad z Oleksandrem

Co lubisz robić w wolnym czasie?

Lubię w wolnym czasie bawić się.

Czy opowiesz żart po ukraińsku?

Siedzi tata z synem przy stole. I tata mówi do syna, pukając w stół:

- Ty synku jesteś taki głupi jak ten stół!

A synek mówi :

- Tato ktoś puka w drzwi?!

A tata mówi do syna :

- Siedz synku, ja sam pójdę otworzyć.

Jak się czujesz w Polsce?

Czuję się bardzo dobrze.

Jak długo mieszkasz w Polsce?

Mieszkam w Polsce więcej niż dwa lata.

Czy masz jeszcze rodzinę mieszkającą na Ukrainie?

Mam jedną prababcinę, dwie babcie, dwóch dziadków i wiele kuzynek i kuzynów.

Czy łatwo było Ci nauczyć się języka polskiego?

Było mi łatwo nauczyć się polskiego, bo on jest podobny do języka ukraińskiego.

Jaka jest Twoja ulubiona potrawa polska?

Moja ulubiona potrawa polska to żurek.

Jaki jest twój ulubiony sport?

Ja mam dwa ulubione sporty – koszykówkę i piłkę nożną.

Czy podoba Ci się w naszej szkole?

Podoba mi się.

Jakie znasz narodowe tańce ukraińskie?

Gop jest ukraińskim tańcem narodowym i jeszcze gop to są ruchy bojowe.

Twoja ulubiona potrawa ukraińska to...

Mam kilka ulubionych potraw – barszcz, pierogi i banosz.

Jakie jest Twoje ulubione zwierzę?

Moje ulubione zwierzę to pies.

Co lubisz robić z rodziną najbardziej?

Lubię najbardziej z rodziną oglądać filmy i podróżować.

Czy są na Ukrainie jakieś przedmioty, których nie ma w Polsce?

W Polsce nie ma wszywanki to jest bluza wyszywana nitkami ubierano ją na wszystkie

święta.

Jak wyglądają sale lekcyjne w ukraińskiej szkole?

Sale lekcyjne w ukraińskiej szkole wyglądają tak samo jak w Polsce.

Czy możesz coś powiedzieć o swoim hymnie, czy wam się podoba, jaką historię zawiera?

Hymn Ukrainy stworzony był w 1862. Ciekawym faktem jest to, że na początku miał prawie taką samą melodię jak hymn Polski.

Jak lubisz, gdy się zwracają do Ciebie inni: Oleksander, Olek, czy jeszcze inaczej?

Lubię, gdy do mnie zwracają się Sasza.

Dziękuję, że zgodziłeś się ze mną porozmawiać.

Wywiad z Melanie

Czy lubisz czytać książki?

Tak, lubię czytać książki, bo są interesujące. Moją ulubioną lekturą jest „Harry Potter”, napisała ją J. K. Rowling.

Co lubisz robić w wolnym czasie?

Lubię grać w różne gry na laptopie i bawić się z moją młodszą siostrą.

Gdybyś miała wybór to rower czy rolki?

Wolę rolki.

Czy masz jakieś zwierzę? Jeśli tak, to opowiedz o nim.

Teraz nie, kiedyś miałam dwa koty, ale uciekły. Za rok jednak dostanę psa – albo Yorka, albo Bull-doga Angielskiego.

Jak długo mieszkasz w Polsce i co Ci się tu najbardziej podoba?

Mieszkam w Polsce około dwóch miesięcy. W Polsce mi się podoba, że jest tu moja rodzina.

Czy masz jeszcze rodzinę mieszkającą w Wielkiej Brytanii?

Tak, mój tata mieszka w Anglii i mam też wuję i ciocię oraz kuzynkę, która ma na imię Daphne, a także kuzyna Leo.

Jakiego drugiego języka uczą się dzieci w szkole w Wielkiej Brytanii?

Niemieckiego, francuskiego i hiszpańskiego.

Czym różni się szkoła w Polsce od szkoły w Wielkiej Brytanii?

Nie nosimy do szkoły zeszytów i książek. W Anglii nie ma sprawdzianów ani kartkówek, tak jak w Polsce, tylko na koniec semestru jest test. Nikt nie powtarza klasy, bo nie ma ocen. Co sześć tygodni mamy tydzień wolnego. Lekcje zawsze zaczynają się o 8.30 i kończą o 15.00. Rok szkolny trwa od września do końca lipca.

Jaki jest twój ulubiony przedmiot w polskiej szkole?

Język angielski i też bardzo lubię plastykę.

Jakie są najfajniejsze rzeczy w Anglii?

Jest cieplej niż w Polsce. Parki w Anglii są bardzo duże, lubię tam chodzić, bo tam bardzo często przyjeżdża wesołe miasteczko.

Czy interesujesz się grami komputerowymi?

Tak, interesuję się. Moje ulubione gry są Roblox i Minecraft.

Jak wyglądało nauczanie zdalne w Wielkiej Brytanii?

Podobnie jak w Polsce, tylko nie tak dużo na żywo z nauczycielem – więcej zadań do zrobienia.

Dziękuję za to, że zgodziłaś się ze mną porozmawiać.

Wywiad przeprowadzony przez Zuzię Marcinkowską z klasy 7 a z uczennicą z klasy ósmej, która wiele lat mieszkała w Wielkiej Brytanii.

Co sprawia Ci przyjemność, jakie masz hobby?

Lubię czytać książki i rysować.

Czy masz swoje ulubione miejsce w Wielkiej Brytanii i dlaczego właśnie to?

Myszę, że moim ulubionym miejscem w Wielkiej Brytanii jest nadmorskie miasteczko Whitby.

Co czułaś, kiedy wracałaś do Polski?

Nie byłam co do tego do końca przekonana... Powrót do Polski do ósmej klasy był dla mnie trudny i nadal staram się do tego przystosować.

Gdzie chciałabyś zamieszkać w przyszłości?

W przyszłości chciałabym wrócić do Anglii, jednak nie wiem jeszcze, gdzie konkretnie chciałabym zamieszkać.

Jaki przedmiot w polskiej szkole sprawia Ci największe trudności, a jaki jest najprzyjemniejszy?

Największe trudności sprawia mi matematyka i chemia, a najprzyjemniejsza jest dla mnie historia i angielski.

Jakie są różnice między szkołą polską a angielską? Proszę, podaj ze dwa, trzy przykłady.

Polska szkoła różni się bardzo od angielskiej pod względem systemu oceniania jak i podziału klas. Uczniów przydziela się na podstawie ich umiejętności z danego przedmiotu. System klas też się różni – od 1. do 6. jest podstawówka, a od 11. roku życia (od 7. do 11.) chodzi się do szkoły średniej. W 8. lub 9. klasie (to zależy od szkoły) wybiera się trzy przedmioty, które nas interesują, po czym następnego roku w planie są tylko te wybrane oraz – obowiązkowe, czyli matematyka, chemia i angielski. Z nich potem zdaje się egzamin.

Jak wyglądała nauka zdalna w Anglii?

W Anglii nauka zdalna wygląda nieco inaczej nie jestem pewna co do innych szkół, ale w mojej nie łączyliśmy się z nauczycielem online. Używaliśmy strony gcsepod, gdzie nauczyciele wysyłali nam filmy z danego przedmiotu, a my mieliśmy odpowiedzieć na pytania dotyczące tego filmu, jak i tego, czego nauczyliśmy się na poprzednich lekcjach.

Czy zamierzasz wziąć udział w konkursie z języka angielskiego?

Nie zamierzam brać udziału w konkursie języka angielskiego.

Skąd pochodzą Twoi rodzice?

Moi rodzice są z Polski.

Dziękuję za interesującą rozmowę i wiele informacji na temat brytyjskiego systemu edukacji.